

[Kristen Amby.]

der sker ingenting, fordi man savner det administrative Organ, hvorigennem det kan ske.

Det var virkelig paa Tide, at dette Spørgsmaal blev taget op til en samlet Ordning, og jeg synes, at det gaar alt for langsomt i det Udvalg, Indenrigsministeren var alt for længe om at faa nedsat. Jeg tror, at det bliver nødvendigt, at man offentligt stadig væk maa skubbe paa, for ellers sker der ingenting, og det er nu nødvendigt, at der virkelig sker noget.

Det er saa meget mere nødvendigt — det bør Indenrigsministeren vide —, som en Gennemførelse af Saneringsforslaget med Hensyn til de usunde Boliger betyder, at der bliver revet en Masse Boliger ned — og det er kun godt, om der bliver det; men saa maa der da paa Forhaand være skaffet Boliger, hvor disse Mennesker kan flytte hen. I saa Fald kan man slet ikke vente med at ordne dette Spørgsmaal, for det har vist sig, at de Boligforeninger, man har, kan ikke; der maa opfindes andre Veje.

Valdemar Sørensen: Med Loven af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri og Huslejenedsættelse for børnerige Familier blev der givet en virksom Hjælp til Finansieringen af de sekundære Prioriteter i det sociale Bolig- og Parcelbyggeri. I samlet Beløb andrager den bevilgede Laanesum 84 Mill. Kr. fordelt paa 6 Finansaar med 14 Mill. Kr. aarlig. Loven kom for sent til at sætte sig dybere Spor i Foraarets og Forsommerens Byggeri, men en Række betydelige Foretagender er dog efterhaanden kommet i Gang Landet over, og der er slet ingen Tvivl om, at denne Lovgivning i den forestaaende Byggesæson vil yde et væsentligt Bidrag til Øgelse af Beskæftigelsen og Boligtallet. Men med alt det gode, der er at sige om den, kan Loven dog næppe finansiere Opførelsen af mere end 5 000 Boliger om Aaret eller højst 25 pCt. af de 18 000—20 000 Lejligheder, som er den aarlige Tilvækst i Landets Forbrug af nye Boliger. Hertil kommer dog sikkert en Del offentligt Byggeri, først og fremmest Opførelsen af Boliger for Aldersrentenydere, saa man kan maaske for 1939 regne med, at omkring $\frac{1}{3}$ af den samlede Boligproduktion, saafremt den bliver normal, vil være af social Karakter og foregaa med offentlig Støtte. Men tilbage er saa den tunge Ende af Byggeriet: de 66 pCt. af Boligbehovet, der skal skaffes gennem den private erhvervmæssige Byggevirksomhed, og hvis Tilvejebringelse for Tiden møder allehaande Van-

skeligheder af økonomisk Art. Loven af 13. April 1938 tog for saa vidt ogsaa Hensyn til denne Side af Boligproduktionen, som den i Kapitel 3 gav Tilsagn om Garantier for sekundære Prioritetslaan i Beboelsesjendomme med indtil 4 Lejligheder og i Parcel- og Rækkehuse, opført ved privat Initiativ, og paa Betingelse af, at Huslejen og ved Ejerskifte Salgssum og Salgsvilkår bliver godkendt af Indenrigsministeren. Det fremgaar imidlertid af Bestemmelserne, at med denne offentlige Garanti var der kun tænkt paa det mindre Byggeri omkring i Landet, hvor der ikke foreligger øjeblikkelige Muligheder for at organisere et socialt Boligbyggeri med Lovgivningens Støtte, og da det ikke var let at skønne, i hvilket Omfang Garantierne vilde blive benyttet, blev det samlede Garantibeløb begrænset til 5 Mill. Kr. i Finansaaret 1938—39.

Der viste sig ogsaa visse Vanskeligheder ved at faa dette Afsnit af Loven udnyttet tilfredsstillende. Først naturligvis den, at der nødvendigvis maatte gaa et Stykke Tid, inden de Haandværkerkredse, Bestemmelserne fortrinsvis har Bud til, fik Øje paa disse Bestemmelser og blev fortrolige med de Vilkår, de tilbyder. Men dernæst tillige det Forhold, at Loven lægger den halve Risiko ved Garantiydelsen paa de Kommuner, hvor Byggeriet foregaa saaledes, at de enkelte Byggesager skal have kommunal Sanktion. Man kan sige sig selv, at den Fordeling af Risiko og Bevillingsmyndighed, som Regering og Rigsdag fandt nødvendig, ikke alle Steder letter Adgangen til at gennemføre Byggeforetagender ved Lovens Hjælp.

Alligevel har jeg det Indtryk, at som Tiden gaar, har der samlet sig større og større Interesse for dette Afsnit af Loven af 13. April, og jeg finder det derfor rimeligt og anbefalelsesværdigt, at den højtærede Indenrigsminister og det ministerielle Boligudvalg har ønsket at opretholde Bestemmelserne ud over det løbende Finansaar ved at yde Garantitilsagn for 6 Mill. Kr. i hvert af de kommende 2 Aar. Tilsammen andrager de til Raadighed stillede Tilsagn saaledes 17 Mill. Kr. i 3 Aar, og anvendes de efter Hensigten, kan de blive til god Nytte for Byggeriet.

Til denne Laanegaranti for det mindre Byggeri knytter det foreliggende Lovforslag nu en 10-aarig Skattehenstand for privat opførte Beboelsejendomme med mindst 4 Lejligheder omfattende samtlige Bygningsskatter med Undtagelse af Skatterne til Amtskommunen. Lovgivningen kommer herved ind paa ogsaa at lette Vilkaarene for